

”לדורות” סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ברקוביץ'	שם פרטי: זכריה
--------------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: ברקוביץ'		בלועזית Berkwitz	
שם פרטי איתו נולדתי: זכריה		בלועזית ZACHARY	
שנת לידה: 1937		מין: זכר	
עיר לידה: פלוישט		בלועזית PLOIESTI	
ארץ לידה: רומניה			
שם פרטי ושם משפחה של האב: ברקוביץ' משה		שם פרטי ושם נעורים של האם: שרה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: פלוישט		בלועזית PLOIESTI	
ארץ המגורים: רומניה			
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:	
חבר בארגון או בתנועה:			
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: טקוטש ברומניה (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: בטקוטש		תאריך השחרור: 1945	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	

במידה ועלית באנייה, ציין את שמה: טרנסלבניה	שנת עליה: 1951	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי
<p align="center">אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הורייך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים):</p>		
<p>אימי הייתה עקרת בית ואבי היה סוחר טקסטיל. כאשר הגרמנים כבשו את רומניה, גירשו אותנו מהעיר שנולדתי פלוישט היות והעיר הייתה ספקית הנפט של רומניה. אבי בחר שנעבור לעיר טקוץ' היות והיו לו שם שני אחים. הייתי ילד בן 4 כאשר הגרמנים הגיעו.</p>		
<p align="center">נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):</p>		
<p>הגענו לעיר החדשה ולאחר כמה זמן הצטרפה אחותו של אבי. אח של אבא שלי עבר לגור בעיר סלובויה ואחיו הבכור של אבי היה בגטו טרנסניסטריה. שם לאחיו הבכור של אבא ניספו לו 3 בנות מתוך 5. בעיר טקוץ', איפה שגרתי הכריחו אותנו ללבוש תלאי צהוב לאורך כל השנה. השכונה שגרתי בה הייתה מעורבת ביחד עם הרומנים.</p> <p>כאשר הייתי בטקוץ' זכור לי מקרה אחד: הייתי ילד בן 6 ושיחקתי עם ילד רומני. לפתע נכנסה יחידה גרמנית לתוך השכונה שהגיעה עם נגמשים. התחלתי לפחד ומתוך הפחד בתור ילד בן 6 ביקשתי מהילד הרומני ששיחקתי איתו שלא יספר לחיילים שאני יהודי. בכל מהלך תקופה זו במהלך המלחמה, הייתי רעב מאוד ותמיד בקשתי מאימי אוכל.</p> <p>אימי הייתה עקרת בית במקצועה. הגרמנים לקחו את אבא שלי ברגע שהגענו לעיר החדשה ושלחו אותנו למחנה עבודה. אימי הייתה מורחת לי על פרוסת לחם שחור ישנה שהייתה מחממת את זה על תנור נפט ומורחת עליה שן שום וזה היה בשבילי ארוחת גורמה.</p>		
<p align="center">אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):</p>		
<p>לא היה לי למה לחזור כי הייתי עם אמא והשחרור מבחינתי היה החזרה של אבי ממחנה העבודה. נשארתי לגור ברומניה עד גיל 14, ועליתי לארץ 1/2/1951. אחד המקרים הזכורים לי לאחר המלחמה שלמדתי בבי"ס ברומניה: פנה אליי אחד המורים למתמטיקה שהיה רומני אנטישמי ואמר לי "מה יש לכם לחפש בפלשתינה-יודן?"</p>		
<p align="center">נא ספרי על חייך בארץ (תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):</p>		

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

עליתי ארצה באונייה בשם "טרנסלבניה". גרתי בקריית שמונה בפחונים. כעבור 3 שנים עברנו לגור במעברה בקריית נחום. הוריי נשארו לגור במעברה ואני הלכתי לקיבוץ בתל-יוסף בעליית הנוער. בהגיעתי לגיל 18, התגייסתי לצה"ל ושירתתי גם לאחר שיחרורי (שירות סדיר) עד גיל 55 במילואים. עברתי חוץ ממלחמת השיחרור את כל מלחמות ישראל. בגיל 55, השתחררתי מהמילואים ובירצוני להוסיף לכל הדורות הבאים במדינת ישראל שיזכרו דבר אחד שלקח לי לפחות בשנים הראשונות להגיע למסקנה הזאתי לאחר מלחמת העולם השנייה: צריך לשרת את המדינה, צריך במסגרת היכולות לתרום למדינה ולהעריך אותה ולשמור על המתנה היפה שקבלנו שנקראת "מדינת ישראל".

תודה מראש,

ברקוביץ' זכריה

ראיון: רוסלן סימנטוב, חיפה, מרץ 2014